

Mag God nog God zijn?

De clash van godsbeelden in een postmoderne tijd.

door Ignace Demaerel
uitgeverij Boekscout (BC-BS), maart 2020, 332 p.
ISBN: 9789464031058

Recensies

(1) Beoordeling Boekscout (22-01-2020)

Met jouw nieuwste boek waarin jij voortborduurde op jouw ideeën uit 2017, ageer jij tegen de veronderstelling dat het niet uitmaakt wat je gelooft, zolang je maar goed handelt. Jij toont aan dat waar we in geloven juist een belangrijke drijfveer is voor hoe we denken en doen. Je belicht hierbij niet slechts het christendom en het atheïsme, maar bespreekt op structurele wijze vele traditionele en alternatieve godsdiensten. Door middel van een duidelijke hoofdstukindeling en blokken waarin jij steeds een stukje tekst samenvat schep jij orde in de vele godsbeelden. Hoewel je soms ingewikkelde filosofische ideeën aanhaalt zijn deze, doordat je ze toelicht, goed te begrijpen voor geïnteresseerde lezers die de ideeën nog niet kennen. Door jouw ordelijke en duidelijke toelichtingen heb je een leerzaam manuscript geschreven waarin je de lezer de mogelijkheid geeft om aan het einde zijn of haar eigen conclusie te trekken.

(2) Artikel/bespreking door Patrick Simons op CIP.nl

11 augustus 2020 door Patrick Simons

Volgens pastor Ignace Demaerel zijn christenen eeuwenlang meegegaan in verkeerde godsbeelden

Hoewel het soms lijkt alsof de secularisatie ons volledig overspoelt, is het overgrote merendeel van de mensheid nog steeds religieus. God en godsdienst lijken volgens denker, pastor en godsdienstleraar Ignace Demaerel dan ook niet dood te krijgen. In zijn nieuwe boek 'Mag God nog God zijn' geeft hij antwoord op een aantal zeer belangrijke vragen

over godsbeelden in een postmoderne tijd. CIP.nl sprak met hem: "Als evolutionisten consequent zouden zijn, zouden ze zeggen dat het menselijk leven niet meer waarde heeft dan dat van een hond, een plant of een steen."

Demaerel is pastor en godsdienstleraar, maar schrijft ook voor seculiere media. Daardoor ziet hij vaak het spanningsveld waar we als christen in de moderne maatschappij mee te maken hebben. Tel daarbij op dat hij filosofie gestudeerd heeft en je hebt een prachtig onderwerp voor een boek. "Godsbeelden die in de maatschappij en de media naar voren komen kloppen vaak niet", vertelt hij. "Dit boek is daarom bedoeld voor zowel christenen als niet-christenen. Het is vooral bedoeld voor zoekende mensen die zich interesseren in spiritualiteit en bereid zijn om kritisch te kijken naar hoe onze maatschappij met God en godsdiensten omgaat."

Welk beeld heeft u zelf van God?

"Dat is een levenslange zoektocht voor iedere mens. Niemand kan zeggen dat hij exact weet hoe God eruitziet. We moeten dan ook heel bescheiden zijn en beseffen dat we constant blijven bijleren, ons leven lang. Ik heb niet de pretentie een eigen godsbeeld uitgevonden te hebben. Dat hoeft ook helemaal niet. Want als christen ga ik ervan uit dat we in de Bijbel hier de meest accurate informatie over kunnen vinden. Ik probeer om het godsbeeld van de Bijbel in de diepte te leren kennen en mezelf eigen te maken. Dat is een levenslange zoektocht. Ik denk en geloof dat Jezus de uiteindelijke openbaring van God is."

"We kunnen heel ons leven groeien in het kennen van God, maar of we dan 10% of 1% of slechts 0,1% van Hem kennen? Dat weten we simpelweg niet."

Als ik het Oude Testament lees, lijkt dat soms een heel andere God te zijn...

"Dat lijkt op het eerste gezicht misschien, maar dat is helemaal niet zo. Ik zal je een paar voorbeelden geven. Jezus geeft ons in het Nieuwe Testament een nieuw gebod, namelijk dat we onze vijanden lief moeten hebben. Toch zien we dat mannen van God zoals David en Jozef dit principe al in de praktijk brachten. Heel veel dingen die in het Nieuwe Testament nieuw lijken, zagen we in het Oude Testament ook al (op de achtergrond) aanwezig. Jezus en Paulus leggen bijvoorbeeld vaak de nadruk op God als Vader. Maar ook dat zien we in het Oude Testament al, bijvoorbeeld bij Maleachi."

Zijn wij eigenlijk wel in staat om een juist beeld van God te vormen?

"Van nature kunnen we wellicht een beetje aanvoelen hoe God moet zijn. We zien Zijn grootheid, ook in bijvoorbeeld de natuur. Daarin laat Hij door vele 'gelijkenissen' zien hoe Hij is. Maar ik geloof eerst en vooral dat de Bijbel Gods

openbaring is. Jezus laat ons het helderst zien wie God is. Daar kunnen we vervolgens ons hele leven over nadenken. Maar hoever we gaan komen met ons beeld over God? Geen idee. We kunnen heel ons leven groeien in het kennen van Hem, maar of we dan 10% of 1% of slechts 0,1% van Hem kennen? Dat weten we simpelweg niet, want we weten niet wat we niet weten. Wat ik wel geloof is dat we met de Bijbel op het goede spoor zitten. Hoever we op dat spoor raken hangt af van onze openheid en onze inspanning. Wanneer je veel bidt en studeert, kom je veel meer over God te weten dan wanneer je dit twee minuten per dag doet. Als christen is het daarom van groot belang om tijd apart te zetten om God gericht te zoeken."

Beïnvloedt het beeld dat wij van God hebben ook ons mensbeeld?

"In mijn boek haal ik een voorbeeld aan van het oude Mesopotamië. Daar had je tal van verhalen over goden en godinnen. En één van die verhalen (in het Atrahasis-epos) was dat de mens geschapen is door de lagere goden om het vuile werk voor hen op te knappen. Met andere woorden: de mensen waren een soort slaven voor het laagste werk. Als je dat gelooft, doet dat natuurlijk ook wat met je mensbeeld. Het Bijbels godsbeeld is haast het tegenovergestelde. We zijn naar Gods beeld gemaakt en door God geliefd. Dat doet uiteraard wat met een mens. Het is ook interessant om deze vraag door te trekken naar atheïsten. Volgens de evolutietheorie heeft de mens namelijk 0,0 waarde. We zijn een puur toevallig product van een blind proces en er zit geen enkele bedoeling achter ons bestaan. Als evolutionisten dan consequent zouden zijn, zouden ze zeggen dat het menselijk leven niet meer waarde heeft dan dat van een hond, een plant of een steen."

"tal van atheïsten gooien God buiten op basis van een verkeerd godsbeeld."

In uw boek schrijft u over twee bekende godsbeelden: dat van een boeman en dat van een softe opa. Wat is het gevaar van deze godsbeelden?

"Het gevaar van God als boeman is natuurlijk dat mensen bang worden van God. Ze begrijpen Hem niet en zijn niet in staat om Zijn liefdevolle kant te leren kennen. Simpelweg omdat ze niet bij Hem durven te komen. Ze worden door dit godsbeeld afgeschrikt om Hem persoonlijk te leren kennen. In de Bijbel lezen we echter een aantal heel mooie verhalen waarin duidelijk wordt dat God ontzettend genadig is en helemaal geen boeman. Hij is juist heel geduldig met onze fouten.

Aan de andere kant is er een soort tegenreactie ontstaan waarbij God als een softe opa wordt gezien. Hij laat toch iedereen naar de hemel gaan en het komt er uiteindelijk op aan dat je een goed mens bent en een beetje je best doet. Dan komt iedereen in de hemel. Dat vind ik een heel oppervlakkige visie die we ook zeker niet in de Bijbel terug kunnen vinden. Het houdt geen rekening met Gods heiligheid en rechtvaardigheid. Het probleem is simpelweg dat mensen God maken zoals ze zelf willen. Het wordt dan een wenselijke god, een fantasiebeeld van God."

Is een combinatie van beide godsbeelden de oplossing?

"Ik zou dat zo niet noemen. Ik zou namelijk geen combinatie van twee slechte dingen nemen. We moeten echter wel erkennen dat er een spanningsveld is van

een God die aan de ene kant volkomen heilig en rechtvaardig is en de zonde haat. Maar aan de andere kant is Hij een God met ontzettend veel geduld en begrip voor onze zwakheden. Als we deze twee uitersten goed beseffen en vasthouden, komen we in het midden uit. God is niet soft, God is ook geen boeman. Maar Hij is wel rechtvaardig en liefdevol. In Johannes 1 staat zo mooi dat we genade en waarheid door Jezus Christus leren kennen. Dát is het: de perfecte combinatie van deze beide."

U schrijft dat er vanuit het atheïsme vaak kritiek is die gebaseerd is op achterhaalde godsbeelden. Over welke godsbeelden heeft u het dan?

"Dat beeld van God als boeman is daar een voorbeeld van. Tal van atheïsten zeggen dat ze in zo'n God niet kunnen en willen geloven. Dan gooien ze God buiten op basis van een verkeerd godsbeeld. In mijn boek haal ik een voorbeeld aan van ons 8-jarige buurjongetje. Hij kwam bij ons op bezoek en toen we voor het eten gingen bidden, was hij enorm verbaasd. "God bestaat toch helemaal niet?", vroeg hij. "Je kunt toch niet op een wolk zitten?" Hij had een cartoon gezien waarbij God op een wolk zat. Dat was zijn godsbeeld. God zit op een wolk. De daaropvolgende conclusie was: je kunt niet op een wolk zitten, dus God bestaat niet. Het was voor mij een eye-opener. Ik denk dat atheïsten vaak op dezelfde manier reageren vanuit een verkeerd godsbeeld. Ze hebben een beeld in hun hoofd zitten van een strenge God, een straffende God, een God die oorlog wil. En daar willen ze niets mee te maken hebben. Terwijl dat een scheefgetrokken godsbeeld is."

Maar dat Godsbeeld hebben wij als christenen wel veroorzaakt...

"Het christendom is daar inderdaad medeschuldig aan. Misvormde godsbeelden zijn vrijwel allemaal ontstaan en gelanceerd gedurende de kerkgeschiedenis. Denk bijvoorbeeld aan de vijandschap tegenover vrouwen en seksualiteit wat we in de kerkgeschiedenis veelvuldig zien. Dat komt helemaal niet voort uit de Bijbel, maar uit het Perzisch dualisme. Christenen zijn eeuwenlang op dezelfde manier meegegaan met verkeerde godsbeelden die uit andere invloeden voortkomen. Daardoor denken mensen dat dit het christendom is."

"We mogen onszelf best wapenen met stevige argumenten en tegelijk liefde uit blijven stralen."

Hoe kunnen we dat veranderen?

"Daar zijn we al heel veel mee bezig geweest. Als het bijvoorbeeld weer gaat over God als boeman, zijn daar heel veel christelijke boeken over geschreven. In die boeken wordt Gods vaderschap veel sterker in de verf gezet. Het meest belangrijke is echter dat we een gebalanceerd godsbeeld uitstralen in woorden, daden, boeken en prediking. Laten we de kritieken van mensen ook vooral heel serieus nemen. Luister nu eens echt naar seculiere mensen als ze je vertellen waarom ze het geloof niet moeten hebben. Daar moeten wel (soms gegronde) redenen voor zijn. Ik vind dat je als christen ook gewoon sterk in je schoenen moet staan om dat te kunnen weerleggen. We mogen onszelf best wapenen met stevige argumenten en tegelijk liefde uit blijven stralen. De beste combinatie is wat mij betreft een gezonde geloofsverdediging met de liefde die elke christen éérst moet hebben."

U schrijft in het boek dat de mens 'ongeneeslijk religieus' is. Daar zie ik weinig van terug om me heen...

"Die uitspraak komt niet van mezelf, hoor, maar ik vind het een hele mooie term. Wanneer mensen niet gelovig opgevoed worden, merken we dat ze toch dat ze ergens de behoefte hebben om een religieuze waarde aan bepaalde zaken in hun leven te geven. Het gevolg is dat ze dus andere dingen gaan verafgoden. Geld, hobby's, sport en carrière kunnen een afgod zijn. Iedereen heeft de neiging om ergens een religieuze waarde aan te verbinden. Het is een soort ingeschapen verlangen naar God, een besef dat er een God moet zijn en dat we onszelf willen overstijgen in 'Iets' groters. Atheïsten hebben dat bijvoorbeeld vaak bij de wetenschap. Deze moet zozegegd alles vervangen van de Bijbel. Dan maak je van de wetenschap dus een religie en zoek je daarin antwoorden op zinvragen over ontstaan en toekomst. Maar dat kan de wetenschap helemaal niet bieden. Die kan heel veel, maar niet spirituele vragen beantwoorden."

[Klik hier voor meer informatie over 'Mag God nog God zijn?'](#)

<https://cip.nl/cip+/80695-volgens-ignace-is-er-een-scheefgetrokken-godsbeeld-ontstaan-christendom-is-daar-medeschuldig-aan/HU5RB1IMCipzOBgfGkxKcRAVEBU>